

ШАРЛЬ БОДЛЕР

Альбатрос

- Буває,
моряки піймають альбатроса,
Як заманеться їм розваги та
забав.
І дивиться на них
король блакиті скоса —
Він їхній корабель здалека пров
оджав.

- Ходити по дошках природа не навчила —
Він присоромлений, хода його смішна.
Волочаться за ним великі білі крила,
Як весла по боках розбитого човна.

- Незграба немічний ступає
клишоного;
Прекрасний в небесах, а тут — як
інвалід!..
Той люльку в дзьоб дає, а той
сміється з нього,
Каліку вдаючи, іде за птахом вслід!

- Поет, як альбатрос — володар гроз і грому,
Глузує з блискавиць, жадає висоти,
Та, вигнаний з небес, на падолі
земному
Крилатий велетень не має змоги
йти.

